

NIEUWSBRIEF

NR 1. JANUARI 2009

HET MIRAKEL VAN DOETINCHEM

door Frans Kuggeleijn

Zo gaat het nu eenmaal met mirakels. Lourdes is er groot door geworden. Waarschijnlijk kreeg de brave Bernadette Soubirous weinig aandacht. Veertien jaar, de moeilijke leeftijd. Dus riep ze in 1858 maar eens dat ze Maria had gezien. De rest kennen we. En ik vrees dat dit ons ook staat te gebeuren.

Sommigen beweren dat Adri Maranus nog slechts 5 seconden op de klok had staan, en zijn tegenstander 58 minuten. Anderen daarentegen zijn er van overtuigd dat Adri nog slechts 3 seconden had, en de tegenstander 1½ uur. Ook zijn er enkelen, die bij hoog en laag zweren dat Adri in de laatste halve seconde zat, terwijl de klok van zijn tegenspeler nog drie uur te gaan had. Ik ken zelfs iemand die mij zeer beslist vertelde dat Adri nog maar een ¼ seconde over had, en dat zijn tegenstander nog onderweg was naar Doetinchem. Maar diezelfde man was er vorig jaar ook van overtuigd dat de Graafschap de Champions League zou halen.

Hoe het ook zij, Adri heeft een heel bijzondere wijze om met de tijd om te gaan. Waarschijnlijk begrijpt hij als geen ander dat er in het geheel geen tijd bestaat. Ik heb enige jaren geleden al eens over dit onderwerp mogen schrijven. Dit is indertijd slecht opgepikt. Maar goed, we zijn slechts een schaakvereniging, en ook nog ééntje diep in de provincie. Tijd is slechts dátgene wat elk individu afzonderlijk, op zijn of haar geheel eigen wijze, tussen geboorte en dood ervaart. Ervoor en er na is niets. Ik ben blij met Adri.

Van begin af aan was het meteen duidelijk dat Adri' s tegenstander een geheel ander idee over de tijd had. Rustig, onbewogen, doch snel, voerde hij zijn zetten uit. Dit mocht echter niet voorkomen dat Adri Maranus in het late middenspel volledig gewonnen stond. Een kwaliteit èn een pion voor. Eigenlijk dezelfde situatie als in zijn partij uit de derde ronde tegen de Toren. Die partij bracht hij soepel en overtuigend tot een goed einde.

Afgelopen dinsdag ging er echter iets mis.

Waar een verdubbeling van toren en dame op de e-lijn (of was het de d-lijn?) voor de hand had gelegen, ten einde de partij snel te besluiten, verkoos Adri het de toren naar f1 te spelen. Op dat moment had onze Doetinchemse schaker nog ruim drie minuten op de klok, tegen 22 minuten voor zwart. Daar ik er toch wel vertrouwen in had, besloot ik even naar boven te gaan. Je kunt het zo'n horeca ondernemer, die nota bene zijn zaal gratis ter beschikking stelt, niet aandoen om de hele avond over één flesje Spa te doen. Tijdens mijn afwezigheid moet er van alles zijn gebeurd, want bij mijn terugkomst was Adri's pionnen voorsprong veranderd in een pionnen achterstand, en hem restten nog slechts 57 seconden, tegen een ruime tien minuten voor zwart. Hoewel Adri nog steeds een gewonnen stelling had, werd zijn remise aanbod dan ook lachend weggewuifd. Een paar schaakjes van de dame, en wat heen en weer geschuif van koning en loper zouden volstaan om de 57 seconden vol te maken en de Schaakmaat het eerste punt te brengen. Al gauw werd het dan ook 9 seconden tegen een minuut of 3. Toch moet er toen iets geknapt zijn in de sympathieke speler uit Apeldoorn. Hoewel uiterlijk nog steeds onbewogen, en de rust zelve, begon hij te vergeten de klok in te drukken. Met schaken had het allemaal niet veel meer te maken. Zo zag ik voor Adri een mat in twee. Toren op de achterste rij met schaak, dame over de diagonaal naar h8, en mat.

De 9 seconden van wit werden er 3. De drie minuten van zwart waren, mede door het niet indrukken van de klok, plots geslonken tot 12 seconden. Hier deed Adri's tegenstander iets te lang over zijn zet, en overschreed de tijd. In zoverre het natuurlijk mogelijk is om tijd te overschrijden. Maar daarover een andere keer.

En het was eerder op de avond allemaal zo rustig begonnen. Bert Lenderink had zijn partij snel en soeverein tot winst gebracht, en ook Thomas Bijl had wel raad geweten met de opgebouwde voorsprong in pionnen. John Lutgens trof een taaiere tegenstander. En hoewel de eindstelling inderdaad remise was, had er toch in een eerder stadium meer ingezet. Al met al is een tussenstand van $3\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ een aardige voorlopige stand.

Aan de twee, door ziekte achtergebleven spelers van de Schaakmaat 3 de ondankbare taak om op 20 januari de stand iets dragelijker te maken.

(Aanvulling van de webmaster, 20-01-2009)

Frans Kuggeleijn en Gerard Rückert hebben beiden hun partij gewonnen waardoor de eindstand op $5\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ is gekomen. Een keurige overwinning van koploper Doetinchem 2.

MIRAKEL VAN DOETINCHEM KRIJGT GEEN VERVOLG

door Adri Maranus

Een verzwakt SVD2, immers captain Thomas en John waren afwezig, toog op maandag 19 januari naar Zutphen voor een wedstrijd om de OSBO-cup. De koploper in de derde klasse tegen een promotieklusser, een ongelijke strijd.

Thomas had ons nog bemoedigd met de opmerking "goed voor de rating", maar veel vertrouwen hadden we er niet in. Alleen Frans zag het helemaal niet zo somber in. Over vertrouwen gesproken, het navigatiesysteem in de auto van Adri liet het volledig afweten. De actuele plaatsbepaling zat er voortdurend vele kilometers naast, waardoor de aanwijzingen volledig uit de lucht gegrepen waren. Frans nam vervolgens de navigatie moeiteloos over, hij bleek op bekend terrein.

De clubavond begon met een korte herdenking van de vorige week overleden Berry Withuis, clublid van SG Zutphen.

Adri belandde in een dame-opening met c3 in plaats van c4, maar wel met alle kenmerken van het damegambiet. Meteen na de opening werd hij overrompeld op de koningsvleugel en op de 21ste kon hij al de vlag strijken. Op de andere borden zag het er toen nog lang niet zo slecht uit.

Gerard verdedigde zich bekwaam met de Caro-Kan en kwam na de opening niet alleen een pion voor, maar bovendien was zijn tegenstander amper ontwikkeld. De stelling was veelbelovend. Het liep echter heel anders. De tegenstander compenseerde het niet kunnen rokeren met het subtiele h4 en Th3 en kon een paar voordelige afruilen afdwingen. Een gemene paardvork maakte een abrupt einde aan de partij. Halverwege de wedstrijd en met 2-0 achter.

Frans behield gedurende zijn hele partij het materiele evenwicht. Na afloop verklaarde hij geen enkel moment het gevoel te hebben gehad minder te staan. Toch vreesden de omstanders het ergste voor hem toen tegenstander Willem Oving vervaarlijk met 4 verbonden pionnen ver kwam opzetten op de vleugel waar Frans er 3 had. Hij wist de gevaren knap te bezweren en uiteindelijk werd in een stelling met allebei nog een paard en 4 pionnen tot remise besloten. Bijzonder sterk gespeeld van Frans.

Aan bord 1 kwam Bert via een omweg in het koningsgambiet terecht. Zijn tegenstander verdedigde de pluspion met g5, nadat de witte looper op c4 was afgeruild. Bert had het de hele partij moeilijk en zijn enige kans was een groeiende tijdnood van zijn tegenstander. Toen Bert een combinatie overzag die een stuk kostte was het afgelopen. De einduitslag van 1/2-3 1/2 was al met al verdiend maar iets geflatteerd. SVD2 kon met opgeheven hoofd de terugweg aanvaarden.

	Zutphen		- SV Doetinchem 2		3 1/2 - 1/2
1	Klaas Hagendijk	1927	- Bert Lenderink	1806	1 - 0
2	Eric Kloppers	1897	- Adri Maranus	1682	1 - 0
3	Willem Oving	1947	- Frans Kuggeleijn	1523	1/2 - 1/2
4	Nagib Zafari	1874	- Gerard Rückert	1632	1 - 0

DOETINCHEM 3 STIJGT BOVEN ZICHZELF UIT

door Gert-Jan Zonneveld

Afgelopen dinsdag stond voor Doetinchem 3 de derby en de kraker van deze speelronde tegen De Kameleon 2 uit Terborg op het programma. Beide teams stonden voor deze wedstrijd op een gedeeld 2e plaats waarbij de bordpunten licht in het voordeel van het team uit Terborg uitvielen. Daarnaast stond natuurlijk de eer op het spel wie zich na deze onderlinge strijd zich het beste team uit de Achterhoek mocht noemen in klasse 4.

Vooraf had onze "pinch-hitster" Marije van der Hoff zich met een griepje moeten afmelden, waarmee helaas ons verrassingseffect en charmekanon verloren ging, onvoorspelbaar als Marije haar spel te doorgronden is voor haar tegenstanders, maar door een beroep te doen op onze 'supersub' Phillip Schyns, werd er tenminste aan kwaliteit niet ingeboet.

Een eerste blik op de borden, kort na het in werking stellen van de klokken, leek veelbelovend voor het team van Doetinchem 3; Jan Bakker had groot voordeel qua materiaal en stelling, Wim Lenderink had weer ouderwets een looper laten neerploffen op f7 met een heerlijke rommelstelling, waarbij de zwarte monarch van zijn tegenstrever wel erg op de tocht kwam te staan, Phillip Schyns had ruimteoverwicht, Henk Hamer en Gert-Jan Zonneveld hadden gelijke stellingen, alleen Mischa stond wat minder.

En inderdaad wist Jan Bakker enkele pionnen buit te maken en af te wikkelen naar winst en daarmee de score in het voordeel van de Doetinchemmers te openen. De lekkere rommelstelling van Wim Lenderink werd verder uitgebouwd naar een gewonnen stelling en na dameverlies was ook hier het pleit al vrij snel beslecht in het voordeel van SVD 3.

Nu heb ik door schade en schande geleerd om niet te vroeg te juichen ook als sta je 2 tegen 0 voor, en inderdaad de stellingen van de overige Doetinchemmers werden er niet beter of duidelijker op. Mischa stond onder zéér grote druk middels de gecombineerde kracht van witte dame en toren over de g-lijn, alwaar zich ook zijn koning probeerde schuil te houden. De speler van Terborg wist hier wel raad mee, en wist de zwarte koning uit te roken, daarmee weer hoop in de Terborgse harten brengend. Want ondertussen was het ruimtevoordeel op het bord van Philip wel enigszins geslonken, stond er bij Henk Hamer een op het oog remise paard en pionneneindspel op het bord, en had de tegenstander van Gert-Jan een klein plusje weten op te bouwen.

Maar zoals dat vaker gaat worden de kaarten pas definitief geschud in het laatste speeluur; Henk Hamer wist door zijn vasthoudendheid en een prachtig paardzetje, promotie van een pion tot dame te bewerkstelligen, zijn tegenstander echter ook, waarna Henk zijn rugnog eens kromde en met vaste

hand de witte koning mat wist te zetten.

Daarna maakte de tegenstander van Philip eerst een klein foutje wat hem een pion kostte en daarna een grote fout wat hem op stukverlies kwam te staan. Nadat hij had beseft wat hij zichzelf had aangedaan, reikte hij Philip de hand ten teken van overgave. Hiermee was de overwinning voor de Doetinchemmers een feit; Gert-Jan knokte nog voor wat hij waard was maar het concept van zijn tegenstander bleek waterdicht te zijn en werd hij genoodzaakt de handdoek te gooien.

Een 4-2 overwinning voor Doetinchem 3 en door het verlies van koploper Rheden thuis tegen de Toren 10 uit Arnhem, doet ons team zelfs nu mee voor het kampioenschap, op een half bordpuntje van Rheden en met een half bordpuntje voorsprong op De Toren 10.

Ik vrees dat wij onze doelstellingen moeten gaan herzien heren en dame.....en dat we er maar voor moeten gaan ... toch ??? Wat een luxe wat een weelde...!!!

	SV Doetinchem 3		-	Kameleon 2		4 - 2
1	Gert-Jan Zonneveld	1593	-	H. Oosterink	1571	0 - 1
2	Phillip Schyns	1572	-	H. Bruggink	1481	1 - 0
3	Henk Hamer	1653	-	T. Gaastra	-	1 - 0
4	Wim Lenderink	1479	-	J. Philipsen	1428	1 - 0
5	Mischa van Doren	-	-	B. Faasse	1391	0 - 1
6	Jan Bakker	953	-	C. Stahn	1156	1 - 0

CORUS 2009 !

door Kees Nederkoorn

Toen Roel Evertse me vroeg of ik zin had om bij het Corus schaaktoernooi in een vierkamp te gaan spelen, had ik niet veel bedenktijd nodig. Oude herinneringen aan het toenmalige Hoogoventoernooi kwamen onmiddellijk boven: in 1963 had ik daar met veel succes in een tienkamp gespeeld. De jaren daarna – in de zg reservegroepen – waren mijn resultaten wat minder, maar de ervaringen niet minder positief.

Dus reden Roel en ik op maandag 19 januari naar Wijk aan zee. Mijn vierkamp werd uitgebreid met twee laatkomers, zodat we in een groep van 6 speelden met 3 ronden zwitsers. Een sterke groep: beide laatkomers hadden een Elo van boven de 2200. Met 1½ uit 3 ben ik niet ontevreden.

Aangezien er op doordeweekse dagen gespeeld werd, was het aantal 65-plussers erg groot.

En natuurlijk waren er oude bekenden: de gezichten zeiden niet meer zoveel, maar de namen des te meer.

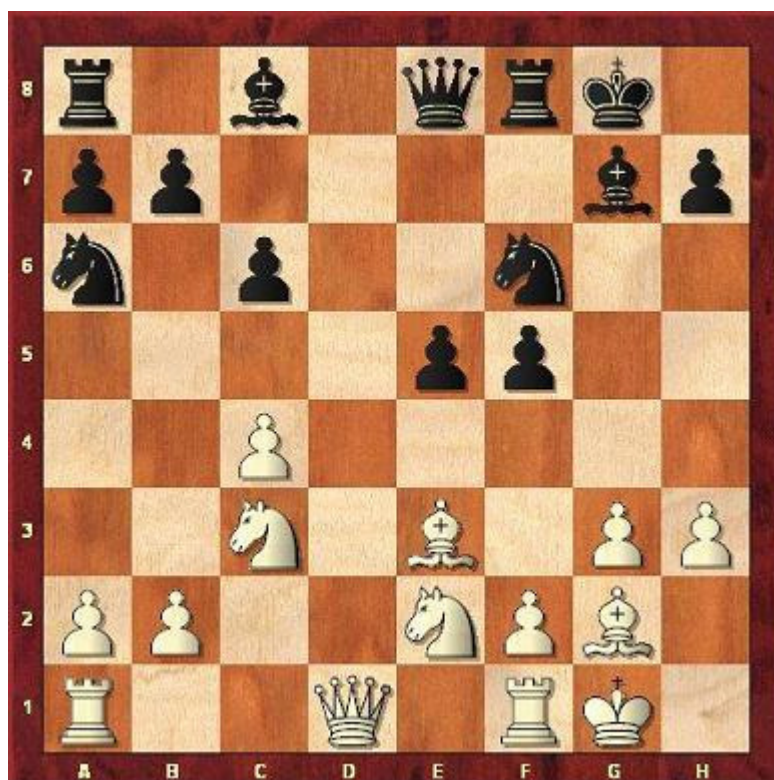
Hebben wij niet eens tegen elkaar gespeeld? Ja, de IBM-toernooien in Amsterdam in de jaren 70!

Of: we hebben samen in een Nederlands B-team gezeten dat in 1964 in Madrid heeft gespeeld! Toen we daar aankwamen bleken de Spanjaarden die wedstrijd in het kader van "25 jaar vrede" te houden (Een herdenking van Franco's overwinning in de Spaanse burgeroorlog dus).

Dat bleek ons nu nog steeds niet lekker te zitten!

Het was een leuk toernooi en, zoals ik al zei, met redelijk resultaat.

Ik laat hier mijn partij uit de eerste ronde zien. Een echte heksenketel. Met opzet heb ik Fritz niet geraadpleegd, maar geef ik mijn gedachten tijdens de partij weer. Kijk maar eens of jullie het met me eens zijn. Big Brother kan altijd later ingeschakeld worden.

Wit: D. Hünemeyer Zwart: C. Nederkoorn

Dit is de stelling na 13. Lc1-e3. De kenner zal ongetwijfeld zien uit welke opening dit ontstaan is.

De zwarte pionnen op e5 en f5 kunnen zwak worden, maar zijn ook gevaarlijk in een koningsaanval. Met zijn laatste zet heeft wit pion a7 op de korrel genomen.

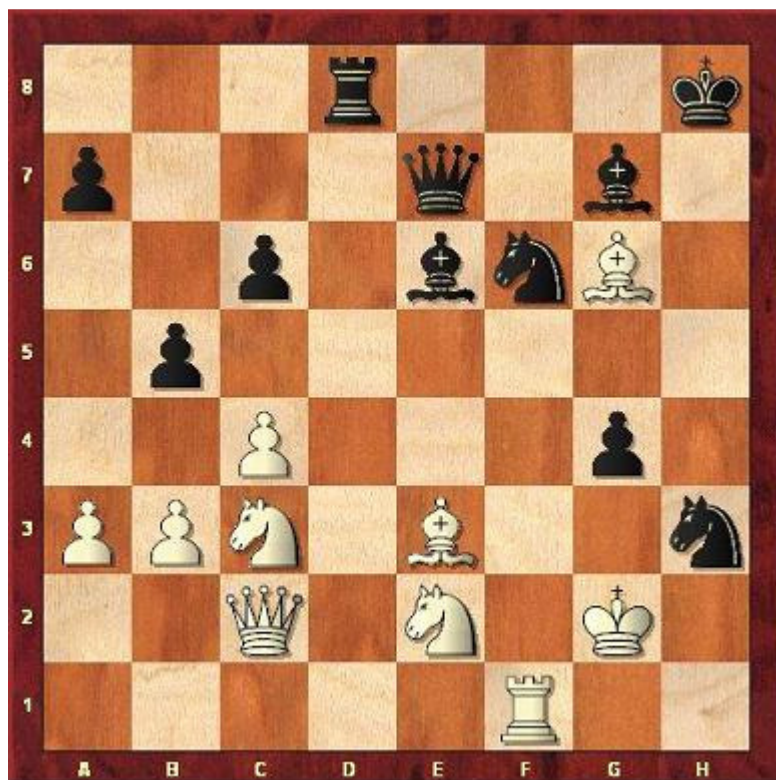
Nou en, dacht ik. Eerst maar eens de stukken ontwikkelen, dan aanvallen.

13.....Le6. 14. b3, Tad8 15. Dc1, Dh5. Op Lxa7 was ik f5-f4 van plan. Veel vooruitberekend had ik niet, volgens het motto van Tal: eerst offeren, dan rekenen! Maar wit durft het niet aan.

16. f4, e4 17. Tfd1, Pb4 18. Txd8, Txd8 19. Pd4, Df7 20. a3, Pd3 21. Dc2.

In deze stelling heb ik lang nagedacht of er iets geforceerds in zit. Daarbij dacht ik aan 21.....Pg4 met als mogelijk vervolg 22. hxg4, Txd4 23.Lxd4, Lxd4+ 24 Kf1, Lxc4 25 bxc4, Dxc4. Het ziet er dreigend uit, maar na 26. De2 valt er voor zwart niet veel te halen.

Dus koos ik voor: 21..... Ph5 22. Pde2, b5 De volgende zetten lijken me redelijk voor de hand liggend, hoewel de gevolgen nauwelijks te overzien zijn: 23. g4, fxc4 24. Lxe4, Pdx4 25. Tf1, Pxf3+ 26. Kg2, De7 27. Lxh7+, Kh8. 28. Lg6, Pf6.

Nu wordt het echt moeilijk. Wit speelde 29. Pd4, waarop ik besloot om het nog wat ingewikkelder te maken door 29.....bxc4 te spelen. De kritieke variant is nu natuurlijk 30. Pxc6, waarop ik 30.....Db7 31. Le4, Te8 van plan was. Maar ook 30. bxc4, Lxc4 31. Te1 is een optie. Wat het beste is? Fritz mag het weten! Wat wit koos is in ieder geval niet voldoende.

30. Pxe6?, Dxe6 31. Lxa7, cxb3 32. Df5 Inmiddels waren we beiden in tijdnood. 32.... Dc4 33. Pe4, De2+ 34. Lf2, Dxe4 (niet Pxe4 wegens Dh5+) 35. Dxe4, Pxe4 36. Lxe4, b2 37.Kg3 Ziet er goed uit, nietwaar? Ik had mijn hand al klaar om Td2 te spelen, maar dan kan wit misschien zijn loper van f2 wegspeelen?! Dus pende ik deze loper met 37.....Tf8. 38. a4, Le5+ 39. Kg2, Pf4+ 40. Kh1, Pe2. 41. Kg2 Hier dacht ik aan g3, maar ik zag plots de truc Ld4 voor wit (helaas zag ik Lxg3 met hetzelfde thema niet), dus: 41.....Tf4, 42. Lb1 Pc3?? Nu gingen we kijken hoeveel zetten er gedaan waren, waarna mijn tegenstander weer rustig kon nadenken en natuurlijk de zet 43. Lg3! vond. Ik antwoordde 43.....Txf1 met een remiseaanbod wegens 44. Lxe5+, Kg8 45. Kxf1, Pxb1 46. Lxb2, Pd2+ en Pc4.

Een leuke partij, jammer van die fout op het laatst.

Volgend jaar weer naar Corus, Roel?

OOK DOETINCHEM 3 EXIT OSBO CUP

door Gert-Jan Zonneveld

Maandag 26 januari togen een 4tal spelers naar het verre Arnhem om daar de "thuiswedstrijd" te spelen tegen het niet te onderschatten De Toren 3. Jawel een

thuiswedstrijd in en tegen Arnhem, omdat er op de resterende dinsdagen in Doetinchem al twee externe thuiswedstrijden en een algemene ledenvergadering stonden gepland. In overleg met de zeer sympathieke teamleider van De Toren 3 kwamen we overeen om de thuiswedstrijd in Arnhem te spelen. Voor de Arnhemmers een zeker thuisvoordeel en voor de Doetinchemmers een kans om de Achterhoek eens te kunnen verlaten en zich onder de echte schakers te mengen.

Met de onnavolgbare Benno Thomassen op bord 1, de onverstoorbare Gert-Jan Zonneveld op 2, de grillige Henk Hamer op 3 en joker Mischa van Doren op 4 dachten wij onze tegenstanders wel een rad voor hun ogen te kunnen draaien, maar daar had de teamleider van De Toren zich kennelijk al op ingesteld; voor de zekerheid werd er door hem maar liefst 1700 elopunten meer dan het totaal aan Elo van ons team opgesteld, om voor onderschatting tegen Doetinchem 3 te waken!! Onze faam was ons kennelijk al vooruitgesnel.

Benno speelde een zeer avontuurlijk Spaans driepaardenspel (1.e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. Pc3 Lb4!?) en was daarna de kluts kwijt; iets waar tegenstander Jeroen van Onsen wel raad mee wist en binnen 25 minuten moest Benno zijn koning omleggen.

Op bord 4 verging het Mischa van Doren niet veel beter; een originele opening (1. e4 e6 2. d4 De7 ?!) van de kant van Mischa, kon de Torenspeeler niet verontrusten en al spoedig moest Mischa materiaal geven. Ondanks hardnekkig verdedigen(en vooral hopen op een blunder of tig van de Arnhem speler) was het vechten tegen de bierkaai en stond de 2-0 op de borden.

Nog niet alles verloren, want als bord 2 en 3 nog zouden winnen, dan.....ja dan.....maar helaas....het mocht niet zo zijn. In een Dame-Indische partij leek Gert-Jan met zwart wel redelijk te staan tegen tegenstander Vincent Vleminx, maar de afruil van de zwartveldige loper deed zich voelen nadat er een witte toren op h4 verscheen. Zwart kwam niet meer los, en ondanks een goed getaxeerd pionoffer hield de Arnhemspeler de touwtjes stevig in handen en wikkelde af naar een gewonnen eindspel. Nadat wit ook nog eens elk tegenspel voor de zwarten had gesmoord, werd het tijd voor Gert-Jan om zich naar de bar te begeven voor de post mortem met zijn tegenstander. (u weet wel het gezellige en ongedwongen praatje na de partij, met een drankje, waarbij het falen wordt gecamoufleerd met als ik maar dit en als jij dat.....ach ja.....) Henk Hamer leek nog de eer te redden voor de Doetinchemmers, maar liet zich nog lelijk foppen in een gelijkstaand eindspel, terwijl in het middenspel er zeker meer kansen voor de witten waren. Gelukkig bood het aangeboden bittergarnituurtje enig soelaas.

Met een 0-4 nederlaag werd de terugreis aanvaardt, een illusie armer maar daarom niet minder gezellig, vooral de tomtom van Benno zorgde voor het nodige vertier. Uithuilen en opnieuw beginnen, volgend seizoen beter!

De volgende nieuwsbrief verschijnt eind februari.